

Veress Katalin emlékére

Noha mindnyájan tudtuk a megfordíthatatlant, mégis reméltünk! Tudtunk betegségéről, annak egyre súlyosbodó voltáról, mely szemünk láttára őrlte lassan, visszavonhatatlanul a testét. *„Szeretnék még élni, de ha Isten másképp rendelkezik felőlem, megyek!”* – mondta. Ment, elment!

Szomorúan, megrendült szívvel fogadtuk a hírt, eltávozott közülünk Veress Katalin, aranydiplomás tanítónő, tanárnő, karvezető, a Szegedi Vox Nova Kórus szoprán énekes, szólamvezetője és zongorakísérője.

1959-ben tanítói, majd 1966-ban általános iskolai tanári diplomát szerzett magyar – ének-zene szakon, Szegeden. Pedagógusi pályája első 11 évében tanító volt Zsombón, a következő 25 évben tanár Kiskundorozsmán, először az Orczy, majd később a Jerney általános iskolában. Általános iskolai munkájával párhuzamosan, 1973-tól 22 éven át a Király-König Péter Zeneiskola Kiskundorozsmára kihelyezett tagozatán szolfézst, majd 1996-tól a Dolce Alapművészeti Iskolában szolfézst és zongorát tanított. Igényesen, nagy hozzáértéssel vezetett, vezényelt gyermekkarai - melyeknek létszáma olykor a száz főt is meghaladta – ismertté, elismertté tették Őt, elsősorban a szakma köreiben, de azon túl is. Gyermekkarait az évenként megrendezett Éneklő Ifjúság koncertjein többször is arany oklevéllel jutalmazták.

Tanári és karvezetői munkája mellett énekelt a Vaszy Viktor vezette Zenebarátok Kórusában. Tagja volt a Liszt Ferenc Kamarakórusnak, majd a Bárdos Lajos Kórusnak és egyházközsége Hozsanna Kórusának. 15 éven át, élete végéig a Szegedi Vox Nova Kórus meghatározó énekes volt. Közel száz énekkari művet szólaltathattunk meg Vele közösen. Énekesi és karvezetői tapasztalatával mindig biztosságot sugárzott szólamtársai felé, a pontosan és szépen formált éneklés érdekében. Számos művet Ő ajánlott a figyelmünkbe. A „kiszámíthatóság” volt Ő, szólamtársainak és karnagynak egyaránt. Az elmúlt év karácsonyi koncertjén Händel Halleluja kórusát énekelte velünk utoljára. Ez évben egyre gyengülő állapota megakadályozta abban, hogy a próbákon részt vegyen, ugyanakkor érdeklődő figyelemmel kísérte a kórus munkáját. Január végén Tillai Aurél Stabat Materét kezdtük próbálni. Elkérte a mű partitúráját. Alaposan megnézhettem, mert pár nap múltával azt mondta: *„Megindítóan szép a mű, de én már nem énekelhetem veletek!”* Elfogadta, és alázattal viselte Isten róla való döntését.

Veress Katalin egész élete a muzsika szolgálatában állt. De a zene soha nem vált nála öncélúvá, mindig eszközzé lényegült arra, hogy embertársait és Teremtőjét szolgálja, mert tudta, hogy a zene horizontálisan és vertikálisan ható csoda. Földi pályája végéhez 2015. április 11-én ért. Az „innenső partról” búcsúzunk Tőled, Katika: Requiem aeternam dona ei Domine: lux perpetua luceat ei.

A Szegedi Vox Nova Kórus nevében:

Balogh Irén